

A close-up of a woman's face on the left side of the image, looking down with a soft expression. She has dark hair and is wearing a light-colored top. In the foreground, there are several pink and orange flowers with green foliage. The background is a solid pink color.

မြပုလဲခင်

ဆူးရစ်ပိုးဒိပ်
လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အပိုင်း (၁)

အခန်း(၁)

တွေ့စကတည်းက ခန့်ရဲ့ ဂျစ်ကန်ကန်ရှုတည်တည်နဲ့ စကားကို လေးလုံးကွဲအောင်မပြောတတ်တဲ့ ဟန်ပန်အမူအရာကိုကပဲ ကျွန်မအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

တက္ကသိုလ်ပညာ နို့ရည်သောက်သုံးစဉ်ကာလ၌ အဖျားခတ်မှုကြောင့် ကျွန်မအပါး၌ ပျားပိတုန်း တို့ ဝိုင်းဝိုင်းလည်လျက်ရှိခဲ့လေသည်။

ထိုအထဲတွင် ခန့် မပါခဲ့။

ခန့်သည် လည်း ပျိုတိုင်းကြိုက်သည့် နှင်းဆီခိုင်အဖြစ် ကျော်ကြားလေသည်။

ကားထည်လဲ စီးနိုင်သကဲ့သို့ မိန်းမချောလေးများကိုလည်း ထည်လဲတွဲတတ်သော ဝါသနာ ခန့်မှာ ရှိနေလေသည်။

သို့သော် ထိုမိန်းမချောလေးများ ထဲတွင် ကျွန်မ မပါခဲ့။

ခန့်သည် ကျွန်မအပါးသို့ချဉ်းကပ်ရန် တစ်ခါမှ မကြိုးစားခဲ့ချေ။

"မယ်ပိုး"

"ဝှပ်"

ကျွန်မ၏ အခန်းဖော်မိန်းကလေးလည်း ဖြစ်၊ ကျွန်မ ရန်ကုန်သို့ပြောင်းလာသော နဝမတန်းနှင့် ဒသမတန်း၏ စာသင်နှစ်ကာလ၌ သူငယ်ချင်းလည်း ဖြစ်သော သျှင်ငြိမ်းက စာဖတ်နေရာမှ ရုတ်တရက် စာအုပ်ကို ဘေးချပြီး လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ။

ကျွန်မကတော့ စာအုပ်ကိုမချဘဲ ထူးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

သျှင်ငြိမ်းနှင့် ကျွန်မ နှစ်အတော်ကြာသည် အထိ လက်တွဲမဖြုတ်ဘဲ အခန်းတူနေနိုင်ခြင်းမှာ တူညီသော ဝါသနာရှိနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်နိုင်သည်။ ။

"စာအုပ် ခဏချပါဦးဟာ၊ ကျုပ် ပြောစရာရှိလို့။"

ကျွန်မ သျှင်ငြိမ်း၏ အမျက်ရှခံ၍ မဖြစ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထမင်းဟင်းချက်ရပျင်းသော ကျွန်မအတွက် သျှင်ငြိမ်းသည် အကောင်းဆုံးစားဖိုမှူးဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

"ဆို ... ဆို၊ ဘာတွေများ အရေးတကြီး သံတော်ဦးတင်စရာ ရှိနေလို့လဲ၊ တကတည်းမှ ပဲ စာပဲ ကောင်းကောင်း မဖတ်ရဘူး"

"ဗုဒ္ဓေါ ကျုပ်အတွက် ကျုပ်ကံဇာတာမြင့်မားနေတယ်လို့ ဗေဒင်ဆရာက ဟောထားပါတယ်"

"အေးလေ၊ အဲဒီဟောထားချက်ကြောင့် ရှင့်နားကို ပိတုန်းဘုရင်ကြီး ရစ်ဝဲနေပြီဆိုတာကို ကျုပ်က အသိပေးတာ"

ကျွန်မ ခစ်ခနဲ ရယ်လိုက်မိသည်။ ။

ပန်းရှိရာ ပိတုန်းလိပ်ပြာရစ်ဝဲခြင်းသည် အထူးအဆန်းမဟုတ်ပါချေ ။ အရွယ်ရောက်စ ဖူးငုံပွင့် သစ်စအရွယ်ကတည်းက ပျား ပိတုန်း လိပ်ပြာတို့ ၏ ရစ်ဝဲခြင်းကိုခံခဲ့ရသော ကျွန်အတွက် သျှင်ငြိမ်း၏ စကား သည် အထူးအဆန်းဖြစ်မနေချေ။

"ဘာများ လဲလို့ ဒါများ အထူးအဆန်းလုပ်လို့ "

ကျွန်မ စာအုပ်ကို ပြန်ကောက်ဟန်ပြင်လိုက်သည် ။

"ထူးဆန်းတာပေါ့၊ ပျားပိတုန်းက ဓနကြိုင်လျှမ်းဖြစ်နေလို့ ပဲ"

"ဟင်"

ဓနသည် ကျွန်မကို ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ၊ ရှိသည် မထင်မှတ်ခဲ့သောသူ ဖြစ်သည် ။ ယခုမှ ကျွန်မထံ ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး မြားဦးလှည့်လာသ ည် မသိ။

ကျွန်မ စာအုပ်ကောက်မကိုင်ဖြစ်တော့။

"အဆောင်နားမှာ ရစ်ဝဲ ရစ်ဝဲ လုပ်လာကတည်းက ဒီမှာ သူ့ပစ်မှတ် ရှိ လာပြီလို့ ကျုပ်ထင်လိုက် တာ"

"ဟုတ်မှာ ပေါ့၊ ဒီအဆောင်က လူလေးဆယ်တောင်ရှိတာပဲ။ အချော အလှတွေလည်း ပေါတာပါ။ ကျုပ်လို့ ရှင်စွပ်စွဲတာတော့ စောလွန်းပါတ ယ်"

"မစောဘူး ထင်တယ်၊ အဆောင်မှူးမမကိုယ်တိုင် ကျုပ်တို့ နှစ်ယော က်အကြောင်းကို လာစုံစမ်း သွားတဲ့ လူ ရှိတယ်တဲ့ "

"ဪ ... ဒါနဲ့ ကျုပ်ဖြစ်ရရောလား၊ ရှင်ကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား"

ကျွန်မ စကားလွန်သွားသည် ။

သျှင်ငြိမ်း၌ ရပ်ရည်အားနည်းချက်ရှိသည် ကို မေ့လျော့သွားသည်။ ။

နောက်ဘဝပေးအခြေအနေအရလည်း အားနည်းချက်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ပညာအရာ၌ တစ်ဖက်စွန်းရောက်ထူးချွန်ရန် ကြိုးစားလေသည်။ ။

သျှင်ငြိမ်းအတွက်ဆိုလျှင် ကျွန်မသည် အနှမြောအတွန့်တိုမရှိတတ်။

"ကျုပ်လိုလူကို ဘယ်သူက ကြိုက်မှာ လဲ၊ ကဲပါ ကျုပ်ဆီကို ချဉ်းကပ်ပြီး ရှင်နဲ့ အောင်သွယ်ခိုင်းရင် ကျုပ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲဆိုတာ သာ ရှင်ပြော"

"ဘာမှ မလုပ်နဲ့ ။ သတ္တိရှိတဲ့ ယောက်ျားဟာ အောင်သွယ်မလိုဘူးလို့ သာ ပြောလိုက်"

"ဒါဖြင့် ပြီးရော"

သျှင်ငြိမ်းက စာအုပ်ကို ပြန်ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ။

သျှင်ငြိမ်းကိုင်သော စာအုပ်သည် ကျောင်းသင်ခန်းစာ စာအုပ်များ သာဖြစ်သော်လည်း ကျွန်မကိုင် သောစာအုပ်သည် ဝတ္ထု မဂ္ဂဇင်းများ သာဖြစ်လေသည်။ ။

သျှင်ငြိမ်းနှင့် ကျွန်မသည် ဆန့်ကျင်ဘက် အသွင်သဏ္ဌာန်အမြဲရှိနေ သည်။ ။

သို့သော် စာဖတ်ဝါသနာပါခြင်းနှင့် ဖြစ်ချင်ရာကိုဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သောသဘောနှင့်မာနက ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် ရေရှည်လက်တွဲဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ဓနက ရှင်ဆီကို တိုက်ရိုက်ချဉ်းကပ်လာရင်ကော ရှင်ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်

တိမှာ လဲ"

"ကျုပ်နှလုံးသားကို သူ ကိုင်လှုပ်နိုင်ရင်တော့လည်း ရက်စ်ပေါ့"

"ပွဲကြီးပွဲကောင်းပဲ"

ဓနနှင့်ကျွန်မကို သျှင်ငြိမ်းက သဘောတူကာ စိတ်ဝင်စားစွာရှိခဲ့လေသည်။ ။

သျှင်ငြိမ်းကြောင့် ကျွန်မနှင့် ဓန အမြန်ဆုံး နီးစပ်သွားခြင်းဖြစ်ပါလေသည်။ ။

အခန်း(၂)

"အံ့ဩစရာပဲ မယ်ပိုးရေ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဓနက ကျုပ်ကို လာတွေ့တယ်"

"ဟုတ်လား"

"သူတူကလေးကို Guide လုပ်ပေးဖို့ ကျုပ်ကို လာပြီးတွေ့တာ၊ အချိန်ညှိတာ"

"ဪ... ဒီလိုလား"

"ဓနရဲ့ အစ်မက နိုင်ငံခြားမှာ ၊ သူတူကလေး ပညာရေးအတွက် စိတ်ချရတဲ့ ဆရာမ လိုချင်တယ် ပြောတယ်။ ကျုပ် ဒီအဆောင်မှာ နေတယ်ဆိုလို့ လာစုံစမ်းပြီး လာတွေ့တာတဲ့ "

ကျွန်မ ပြုံးလိုက်မိသည် ။

"ခုတ်ရာ တခြား၊ ရှရာ တခြားဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့နော်"

"ရှင့်အကြောင်း လုံးဝမမေးတာတော့ ကျုပ် အံ့ဩတယ်"

"အံ့ဩစရာ ဘာလိုသလဲ။ King တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီလောက်တော့ အိုက်တင်ခံမှာ ပေါ့လေ။ ရှင် လက်ခံလိုက်သလား"

"လက်ခံလိုက်တယ်။ ကလေးက နိုင်ငံခြားမှာ မွေး၊ အနေကြာပြီး မြန်မာစာစကား သိပ်မတတ် သလို ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါအတွက်ရယ်၊ ကျောင်းစာလိုက်နိုင်ဖို့ ရယ်၊ ဘာသာရေး၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အနေအထိုင်လေးတွေကိုပါ သင်ပေးရမယ်ဆိုပြီး လစာကလည်းကောင်းဆိုတော့ ကျုပ် ဘယ်လက်လွှတ် ခံလို့ ဖြစ်မလဲ၊ ဆယ်တန်း Guide ထက်တောင် များ တယ်"

"တယ်ဟုတ်ပါလား"

"ဖြစ်နိုင်ရင် အိမ်မှာ ပဲ လာနေစေချင်တယ် ပြောတယ်"

"ဟင်"

ကျွန်မ ရုတ်တရက် လန့်သွားသည် ။

စွယ်စုံတော်သော သျှင်ငြိမ်းသာ ထိုအိမ်သို့ ပြောင်းသွားရင် ကျွန်မ စားသောက်ရေးကသီလင်တ ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ သျှင်ငြိမ်းက အချက်အပြုတ်တာဝန်ကိုပါ ယူထားသူဖြစ်သည် ။

"ရှင် လန့်သွားသလား၊ မလန့်ပါနဲ့ ၊ ရှင် ယောက်ျားမယူသေးသရွေ့ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ မခွဲပါဘူး။ သူက အကြိုအပို့စီစဉ်ပေးမယ် ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ခန့်အမေက သဘောကောင်းတယ်။ အဖေကတော့ မမြင်ဖူးဘူး။ တော်တော်စည်းကမ်းကြီးမယ့်ပုံပဲ။ အိမ်အလုပ်သမားတွေကအစ ယူနီဖောင်းနဲ့ လေ"

"ရှင်ကကော ဝတ်ရဦးမှာ လား"

"မဝတ်ရဘူး။ စာသင်ခန်းကို ခြံထဲက အခြားတစ်ထပ်တိုက်ပုလေးမှာ သီးသန့်ထားပေးတယ် တကယ့်ကိုကွယ် ၊ အရမ်းချမ်းသာတာပဲ။ ကြားတာထက်တောင် ပိုတယ်။ ရှင် စိတ်ကူးမ

လွဲနဲ့ နော်"

"ချမ်းသာတာက ကျုပ်နှလုံးသားကို မလှုပ်ရှားစေနိုင်ပါဘူး"

"ဟုတ်မှာ ပေါ့လေ၊ ရှင်ကလည်း ချမ်းသာတာကိုး"

"လေ ၁က ကြီးမှ ၁ လူချမ်းသာတာထက် စိတ်ချမ်းသာဖို့ က ပိုအရေးကြီးတယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ် လေ။ ခုလိုနေရတာ ကျုပ်တို့ အတွက် တာဝန်မကင်းဘူးလား"

"အင်း ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ"

ကျွန်မဖခင်သည် ကျွန်မမိခင်ကွယ်လွန်ပြီး နှစ်နှစ်အကြာ၌ နောက်အိမ်ထောင်ထူလိုက်သည် ။

မိဘနှစ်ပါးထံမှ သားချင်းမရှိသော ကျွန်မသည် မေတ္တာအပြည့်အဝရ ခဲ့သည် ။ ဖခင်နောက်အိမ် ထောင်ပြုမည်ဆိုသည် နှင့် သွေးအေးသော ကျွန်မက ရန်ကုန်၌ ဘော်ဒါထားပေးဖို့ တောင်းဆိုသည် ။

ဖခင်က လိုက်လျောပေးသည် ။

အမေ့နေရာ၌ ဘယ်မိန်းမကိုမှ မမြင်တွေ့လို၊ နေရာမပေးနိုင်ဟု ကျွန်မ ယတိပြတ်ကြေညာပြီး တောင်ကြီးသို့ပြန်လျှင်လည်း ဖခင်အိမ်သွားဘဲ အဘွားအိမ်၌ သာနေလေ့ရှိသည် ။ ဖခင်က ဘာမှ မပြော တော့။ ကျွန်မအတွက် ဘဏ်စာရင်းဖွင့်ပေးထားသည် ။

ရန်ကုန် ကျောက်ကုန်း၌ အိမ်ခြံဝယ်ပေးထားသည် ။ ကျွန်မက ထိုအိမ်ခြံကို နှစ်ချုပ်နှင့်ငှားစား လိုက်သည် ။

ငွေရေးကြေးရေးပူစရာမလိုသော ကျွန်မနှင့်၊ ပညာရေးနှင့် ဝမ်းရေး နေထိုင်ရေးအတွက်ပါပူပန် ရသော သျှင်ငြိမ်းသည်

အစစအရာရာကွာခြားသည်။ ။

"ကျုပ် ထမင်းချိုင့်ဆွဲစားမယ်"

"ကျုပ် ချက်ပေးပါ့မယ်"

"ဒီလိုဆို အဲဒီချိုင့်ဖိုးအတိုင်း ရှင်ယူရမယ်။ ဒါဆို ကျုပ်လက်ခံမယ်။ နောက်အခါအားလျော်စွာ ကျုပ်စားချင်လို့ ဈေးကဝယ်လာတဲ့ သားငါးကိုလည်း ရှင် ချက်ကျွေးရမယ်။ ဒါပေမဲ့ ထမင်းချိုင့်ဖိုး ပုံမှန် ယူမှ ရှင့်ကို ကျုပ်လက်ခံမှာ နော်"

"အေးပါ"

အမှန်ဆို ကျွန်မ၏ အကူအညီကို သျှင်ငြိမ်းမယူတတ်။ ကျွန်မက ဇွတ်ဖန်တီးခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"ကျုပ် အဆင်ဆန်းလေးတွေ့လို့ ဖြတ်လာတယ်။ ရှင်နဲ့ ဆင်တူဝတ်ချင်တယ်။ ဈေးမမေးနဲ့ ။ ကျုပ်ကိုခင်ရင် ရှင်ကြိုက်တဲ့ ပုံသွားချုပ်လိုက်"

နောက်တော့ သျှင်ငြိမ်းသည် ကျွန်မကို လက်မြှောက်ထားပုံရသည်။ ။ ကျွန်မ၏ အကူအညီကို သူ လက်ခံရသည်။ ။ သူကလည်း ကျွန်မ၏ မိန်းမဆန်သောအားနည်းချက်များကို လိုလေသေးမရှိ ဖြည့်ဆည်း ပေးလေသည်။ ။

ချက်ပြုတ်ပေးခြင်း၊ အဝတ်လျှော် မီးပူတိုက်၊ လေးယောက်ခန်းတစ်ခန်းကို လေးယောက်စာပေး ပြီး နှစ်ယောက်တည်းနေသော ဆယ့်နှစ်ပေ၊ ပေနှစ်ဆယ်အခန်းကို ဖုန်တစ်စက်မရှိအောင် သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးသည် ကအစ သျှင်ငြိမ်းသည် ဇယ်ဆက်သလိုအလုပ်လုပ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ။

"ရှင်တို့ နှစ်ယောက်က တကယ့်ကို နှစ်လွှာပေါင်းမှ တစ်ရွက်ဖြစ်တဲ့
စွယ်တော်ရွက်လိုပဲ"

ကျန်သူငယ်ချင်းများက ကောက်ချက်ချကြလေသည်။ ။

အမှန်တကယ်ပင် ကျွန်မသည် သျှင်ငြိမ်းနှင့် ဆုံစည်းလိုက်မိခြင်းက
ပင်လျှင် ဖခင်၏ အရိပ် အောက်မှ ထွက်လာမိခြင်းအပေါ် နောင်တမရ
စေသောအချက် ထင်ပါသည်။ ။

"ရှင့်အတွက် သိပ်များ ပင်ပန်းနေမလား"

"ဘာကိုပြောတာလဲ"

"ကျုပ်အတွက် ကူလုပ်ပေးရတာကိုလေ"

"ရှင် ကျုပ်ကို ခင်တယ်၊ ချစ်တယ်ဆိုရင် ဒီစကားလုံးဝမပြောပါနဲ့။ ။
ကျုပ်ဘဝကို ရှင်သိထားပြီး သားဆိုရင် ဒီစကားပြောဖို့ မသင့်ဘူး။ ကျုပ်
အတွက်ကတော့ ခုလို ပညာနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုရ တာကိုက
တကယ့်ကို ကုသိုလ်ထူးလို့ ပဲလို့ ထင်တယ်။ ရှင့်ကို ကျုပ်ဘယ်နည်းနဲ့
ကျေးဇူးဆပ်ရမလဲဆိုတာ ကို ကျုပ် အမြဲတွေးနေတာ"

"ကျုပ်ကလည်း ဒီလိုပါပဲ။ ရှင့်ကျေးဇူးတွေကြောင့် ကျုပ်ခုလိုရပ်တ
ည်နေနိုင်တာ။ ရှင်နဲ့ သာ မတွေ့ရင် အဖေပေးတဲ့ အိမ်မှာ အိမ်ဖော်တွေနဲ့
ပဲ ဆူဆူပူပူနဲ့ ကျုပ်ဘဝကြမ်းတမ်းနေရမလား၊ မိထွေးနဲ့ ပဲ အတိုက်အခံ
လုပ်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲနေရမလားဆိုတာ မသိအောင်ပါပဲ"

"ကဲ ချေးခြောက်ရေနှူးမနေပါနဲ့ မယ်ပိုး၊ ရှင် ကျူရှင်သွားချိန်နီးနေပြီ
မဟုတ်လား။ ရေချိုးတော့"

"ကျုပ်တော့ ဘွဲ့တစ်ခုရရင်တော်ပြီ။ ပြီးရင် ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုထောင်ရ
မယ်။ ရှင်ဟာ ကျုပ်အတွက် အကောင်းဆုံးသော မန်နေဂျင်းဖြစ်ရမယ်"

နော် "

"ဒီအတွက်တော့ ဆောရီးပဲ။ ကျုပ်ရည်ရွယ်ချက် ရှင်သိသားနဲ့ "

သျှင်ငြိမ်းသည် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။
ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးထွက်သော သျှင်ငြိမ်းသည် ဓာတုဗေဒအဓိကဘွဲ့ယူ
ကာ စတိုင်ပင်နှင့်ကျောင်းတက်သည် ။

သူ့ရည်မှန်းချက်က ပီအိပ်ချ်ဒီဘွဲ့အထိယူပြီး တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပါမော
က္ခဖြစ်ရမည်ဟု ရည်ရွယ်ထား သည် ။

ထိုရည်ရွယ်ချက်ကို ဘယ်လိုအကြောင်းနှင့်မှ အပျက်အစီးမခံနိုင်ဟု
ဆိုထားသည် ။

"ရေသွားချိုးလေ"

"အေးပါ"

သျှင်ငြိမ်းကတွန်းလွှတ်မှ ကျွန်မ ရေချိုးခန်းသို့ထွက်ခဲ့လေသည် ။

တဒဂ် ခေါင်းထဲစတင်ခဲ့သော ဓနကြိုင်လျှမ်း၏ အကြောင်းသည် သျှ
င်ငြိမ်း၌ သာ အဆုံးသတ် သွားလေသည် ။

သျှင်ငြိမ်းသည် မြင်းခြံသူဖြစ်ပြီး၊ ပထွေးနှင့်နေရသူဖြစ်သည် ။ မိခင်
ဆုံးသွားပြီးနောက် ပထွေးနှင့် နေရန် မသင့်တော်သဖြင့် ကျောင်းဆရာ၊
ဆရာမများ နှင့် ရပ်ကွက်လူကြီးတို့ က မိခင်၏ နောက်ဆုံးအမွေ အနှစ်
အိမ်ကိုရောင်းကာ ပထွေးနှင့်တစ်ဝက်စီခွဲဝေပေးပြီး ရန်ကုန်မရမ်းခြံ အ
မျိုးသမီးဘော်ဒါဆောင်၌ နေကာ ကျောင်းတက်ရခြင်းဖြစ်သည် ။

ထိုငွေသည် သျှင်ငြိမ်း ဆယ်တန်းနှစ်မှာ ပင် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည် ။
သို့အတွက် ၄-၅-၆သိန်းပေးရ သော နာမည်ကြီးပုဂ္ဂလိက ဘော်ဒါ၌ နေ

သောကျွန်မသည် သျှင်ငြိမ်း၏ အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည် ။ ဆယ်တန်းဖြေပြီးသည် နှင့် ကျွန်မ အပြင်ဘော်ဒါဆောင်ကိုထပ်ငှားပြီး နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် ပူးပေါင်းနေထိုင် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။

"ဒေါက် ... ဒေါက်"

"....."

"မယ်ပိုး၊ အအေးမိတော့မယ်။ ရှင် ကြာတယ်နော်၊ ထွက်တော့"

ကျွန်မအတွေးတို့ သည် သျှင်ငြိမ်း၏ သတိပေးမှုကြောင့် လွင့်ပြယ်သွားရလေသည် ။

ကျွန်မအတွက် သျှင်ငြိမ်းသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော အဖော်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည် ။

"အေးပါ၊ ပြီးပါပြီ၊ တကတည်းမှ ပဲ"

အခန်း(၃)

၄ ပေ ဇလက်မရှိသော သျှင်ငြိမ်းအရပ်သည် ၅ပေ ဇလက်မရှိသော ကျွန်မအရပ်နှင့်ယှဉ်လိုက် သောအခါ အတော်ပင် ပုညက်သွားသလိုဖြစ် ပေါ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးသေး "it" ဟု သူငယ် ချင်းများက တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

"သူတို့ အနေအထိုင်က အနောက်တိုင်းဆန်တာထင်တယ်။ ကျုပ်ကို လေ ဘယ်တော့မှ ထမင်းစား မခေါ်တတ်ဘူး"

"ကော်ဖီတောင် မတိုက်ဘူးလား"

"သောက်မလား မေးတယ်။ ကျုပ်က လုံးဝမသောက်တတ်လို့ ပါလို့ အစကတည်းက ငြင်းပယ် လိုက်တယ်။ ရှင်သိပါတယ်လေ။ ကျုပ်အတွက် ထမင်းဘူးကလွဲရင် ဘယ်အိမ်ရှင်က ကျွေးတာကိုမှ လက်မခံဘူး"

"မနနဲ့ တွေ့သေးလား"

"ကျုပ်ကို အလုပ်ကိစ္စအတွက် ခေါ်ပြီးစကားပြောတဲ့ နေ့ကစပြီး မတွေ့တော့ဘူး။ အကြိုအပို့က လည်း ဒရိုင်ဘာတွေပဲလုပ်တယ်"

"ကလေး အနေအထားကကော"

"သိပ်ကိုချစ်စရာကောင်းပါတယ်။ (Very Innocence) (သိပ်ကို အပြစ်ကင်းစင်)ပဲ။ ကျုပ်ကို သူ ချစ်ခင်တွယ်တာနေတဲ့ အတွက် ကျုပ်စကား

ကို အရမ်းနားထောင်တယ်။ ကဲ ... ရှင် ညနေစာဆာရင် အုပ်ဆောင်း အောက်မှာ ဖွင့်စားနော်၊ ပန်းကန်တွေ မဆေးပါနဲ့၊ ရှင်ဆေးလည်း ကျုပ် ပြန်ဆေးရတာပဲ"

"နားငြီးတယ်ကွာ၊ နေ့တိုင်း အပ်ကြောင်းထပ်နေပြီ။ သွားမှာ သာ သွား"

ကျွန်မက အဲဒီလောက်တော့ မခိုကပ်ပေ။ တတ်နိုင်သမျှ ကျွန်မ ကူ လုပ်သည် ။ ဒါကိုပင် လက်မခံ တတ်။

ညနေကျောင်းဆင်းအပြီး ဆယ်တန်းကျောင်းသားတစ်ဦးအား Guide လုပ်ပေးရန် ထွက်သွား လေသည် ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လား။ တမင် ဖန်တီးမှုလား မသိသော အနေအ ထားလား ကျွန်မ မသိနိုင်။

သျှင်ငြိမ်းထွက်သွားပြီး နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ...

"ဝိုးပြည့်စုံပါလာမှာ ဧည့်သည် ရောက်နေတယ်"

ကျွန်မတို့ မှာ ဧည့်သည် များများ မရှိ။ အဘွားထံမှ ပစ္စည်းများ ပို့ခိုင်းသည့် ဧည့်သည် မှ တစ်ပါး အခြားသူ လာလေ့လာထ မရှိ။ သူငယ် ချင်းများ ဆိုလျှင် မိန်းမဖော်များ ဖြစ်၍ အခန်းတွင်းသို့တိုက်ရိုက် လာခွင့်ရှိလေသည် ။

"ဘယ်သူပါလိမ့်"

"ရွှေမင်းသားပေါ့"

အဆောင်သူမိန်းကလေးက ပြုံးစေနှင့်ပြောပြီး ထွက်သွားလေသည်

ကျွန်မ ဘယ်သူဟု မှန်းဆ၍ မရခဲ့။ ပါလာလို့ ရောက်သောအခါမှ ဘယ်သူဘယ်ဝါဟု သိလိုက်ရ ချိန်တွင် အံ့အားသင့်သွားသည် ။

"ဟင်"

ရင်တွင်း အာမေဇိုတ်သံကို နှုတ်ဖျားမှ ခုန်မထွက်စေရန် ထိန်းလိုက်ရသည် ။

ဓနကြိုင်လျှမ်း

"ရွှေမင်းသားပေါ့"ဟု ပြုံးစေနှင့်ပြောသွားသူ၏ အဖြေကို သိလိုက်ရလေပြီ။

"သျှင်ငြိမ်းမရှိဘူးဆိုလို့ သူ့ကိုခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာ ဆောရီးပဲ"

"ရပါတယ် ကိစ္စက"

"သျှင်ငြိမ်းကိုပြောပေးပါ။ မနက်ဖြန် အိမ်ကိုလာဖို့ မလိုဘူးလို့ "

"ဘာဖြစ်လို့ ပါလဲ"

"သူတပည့် ဆန်နီ ဖျားနေတဲ့ အတွက်ကြောင့်ပဲ"

ဓနကြိုင်လျှမ်း စကားပြောသည့်အခါ၌ အနည်းငယ် မာဆတ်ဆတ်နီငိုသည် ။ အာဏာသံပါသည် ဟု ကျွန်မအလိုလိုကောက်ချက်ချမိသည် ။

"ကောင်းပြီ။ ကျွန်မ သျှင်ငြိမ်းပြန်လာရင် ပြောပြလိုက်ပါ့မယ်"

"တစ်ခု မှာ ချင်ပါတယ်"

"ပြောပါ"

"ဆန်နီ အဖျားပျောက်သွားတဲ့ နေ့၊ ဆရာဝန်က စာသင်ခွင့်ပြုတဲ့ နေ့ ရောက်ရင် လာကြိုပါ့မယ်ဆို တာကိုပါ တစ်ဆက်တည်းပြောပြပေးပါ"

"ကောင်းပါပြီ"

ပါလာမှာ ရပ်စောင့်နေသောစဉ်သည် ဓနကြိုင်လျှမ်းကို ကျွန်မက လည်း ထိုင်ပါဟု တစ်ခွန်းမှ မဖိတ်ခေါ်။ ထို့အတူ နှစ်ယောက်တစ်ပြိုင် တည်းပင် နှုတ်ဆက်ခြင်းမပြုဘဲ ကျောခိုင်းလိုက်သည် ။

ကျွန်မ အတွင်းဆောင်အခန်းများ ဘက် လျှောက်လာစဉ်မှာ ပင် ဓနကြိုင်လျှမ်းသည် လည်း သူ၏ ကားရပ်ထားရာသို့လျှောက်သွားချိန် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ကျွန်မ၏ မျက်စိပသာဒသို့ ကပ်ငြိပါလာသည် က ဓနကြိုင် လျှမ်း၏ ယောက်ျားပီသသော အရပ်အမောင်းနှင့် ကိုယ်ဟန်အနေအ ထား၊ ချောမောသောရုပ်သွင်နှင့် စူးရဲသောအကြည့်ပင် ဖြစ်သည် ။

ဓနကြိုင်လျှမ်းကို ယခုမှ လက်တစ်ကမ်းအကွာအဝေးတွင် မြင်မိခြင်းဖြစ်သည် ။

ဒါကြောင့် ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်အဖြစ် ရေပန်းစားကာ Maths Major King အဖြစ်ကို ရရှိခြင်း ဖြစ်လေသည် ဟု ။

ထို့အတူ ပိုးပြည့်စုံဟူသော ကျွန်မ Chemistry Major Queen ကို သူမ ည့်ကဲ့သို့ ကောက်ချက်ချ လိမ့်မည်ကိုတော့ ကျွန်မ မခန့်မှန်းတတ်ပါချေ။
